fremdeles har at vælge mellem Cølibat og Opgivelse af deres Livsgerning.

»Neues Frauenleben«.

„Heimhof", en østrigsk „Kvindernes Bygning".

blev aabnet i Wien den første September. Bygningen er indrettet for selverhvervende Kvinder, som foruden Bolig *kan* faa fuldstændig, billig Forplejning, men som ikke er forpligtede til at indtage deres Maaltider der. Huset er forsynet med elektrisk Lys og Centralvarme og indeholder 34 Værelser med 1, 36 Værelser med 2 Senge, foruden Spisesal, Selskabsværelse, Bibliotek og Badeværelser, desuden hører der Have til. Lejen er 25—47 ø. Kr. (ca. 19—35 danske Kr.), inkl. Lys, Varme, Betjening og Levering og Vadsk af Lagener o. desl. Dette maa i Betragtning af den for Tiden herskende Bolignød og enorme Husleje i Wien betragtes som billigt. For at opnaa Bolig i »Heimhof« maa man eje en Aktie paa 100 Kr. i Foretagendet, men dette Beløb kan dog indbetales ratevis. Redaktør af »Neues Frauenleben«, den utrættelige, altfor tidlig afdøde Kvidnesagsforkæmper Augusta Fickert har væsentlig Æren for, at dette Foretagende er bleven til Virkelighed.

»Der Bund«.

Pigebørns Stilling i Statens Fællesskoler.

Da jeg for nogle Aar siden paa »Dansk Kvindesamfund«s Fællesmøde i Horsens tog Spørgsmaalet om Vilkaarene for Pigebørns Opdragelse og Undervisning under den den Gang nye Skolelov op til Drøftelse, vakte det kun ringe Sympati og Interesse. Staten havde aabnet sine Skoler for Pigebørn og havde derved lettet disse Adgang til den højere Undervisning; det var en Imødekommenhed fra Statens Side overfor Kravet om Kvindens og Mandens Ligestilling i Samfundet og burde — mente man — mødes med Tak og ikke med Kritik. Det kom altsaa ikke til nogen Forhandling den Gang, og jeg vilde næppe have indladt mig paa noget nyt Forsøg paa at vække Interessen for denne Sag hos »Dansk Kvindesamfund«s Medlemmer, hvis ikke dette Blads Redaktør direkte havde opfordret mig dertil.

Der hersker en stor Overtro paa, at enhver Opgave, Staten tager i sin Haand, faar den bedst mulige Løsning. Da Staten derfor ved at gøre sine Drengeskoler til Fællesskoler ogsaa tog sig af Pigebørns Undervisning og Opdragelse, blev disse Statens Fællesskoler straks i manges Øjne en Slags Mønsterskoler, hvorefter ogsaa Pigeskolerne burde indrette sig. Og sandt er det, at Folk nok burde have Ret til at vente, at naar Staten paatog sig at undervise Landets Kvinder, vordende Mødre for den kommende Slægt, saa var det ogsaa forud nøje overvejet, om den Undervisning, der tilbødes, var af en saadan Art, at den tjente til Udvikling ogsaa af de specielt kvindelige Anlæg og Evner. Det er en Hovedbetingelse for Samfundets Trivsel, at Individerne faar Lov til at udvikle sig *hver efter sin Natur*. Kun da kan hver især finde og udfylde sin Plads i Livet. Og mere end noget andet er det en Livsbetingelse for Samfundets Lykke, at de mandlige og kvindelige Ejendommeligheder ikke udviskes.

»Dansk Kvindesamfund« har arbejdet stærkt paa at skaffe Kvinder Adgang til mange Erhverv, som tidligere var forbeholdt Manden, og jeg mener ganske vist ogsaa, at intet Lovbud skal hindre nogen i at indtage den Stilling, han eller hun mener at kunne gøre Fyldest i. Men paa den anden Side er jeg overbevist om, at der er en stor Del Arbejder, som egner sig meget lidt for Kvinder, og som de derfor gør sig selv og Samfundet størst Tjeneste ved at holde sig fra, medens der er andre, hvor netop Kvinders Virken er til den største Velsignelse, fordi det bedste og dybeste i Kvindens Natur gennem dem kommer til Udfoldelse. Det bliver derfor en vigtig Opgave for Skolen gennem Opdragelse og Undervisning her at vejlede Pigebarnet i den rigtige Retning, ved at pleje og udvikle de specielt *kvindelige* Interesser hos hende.